27/09/2026

Ι.Μ. Ιεραπύτνης: Το κήρυγμα της Κυριακής Α΄ Λουκά – Η θαυμαστή αλιεία και η κλήση των πρώτων μαθητών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπύτνης και Σητείας

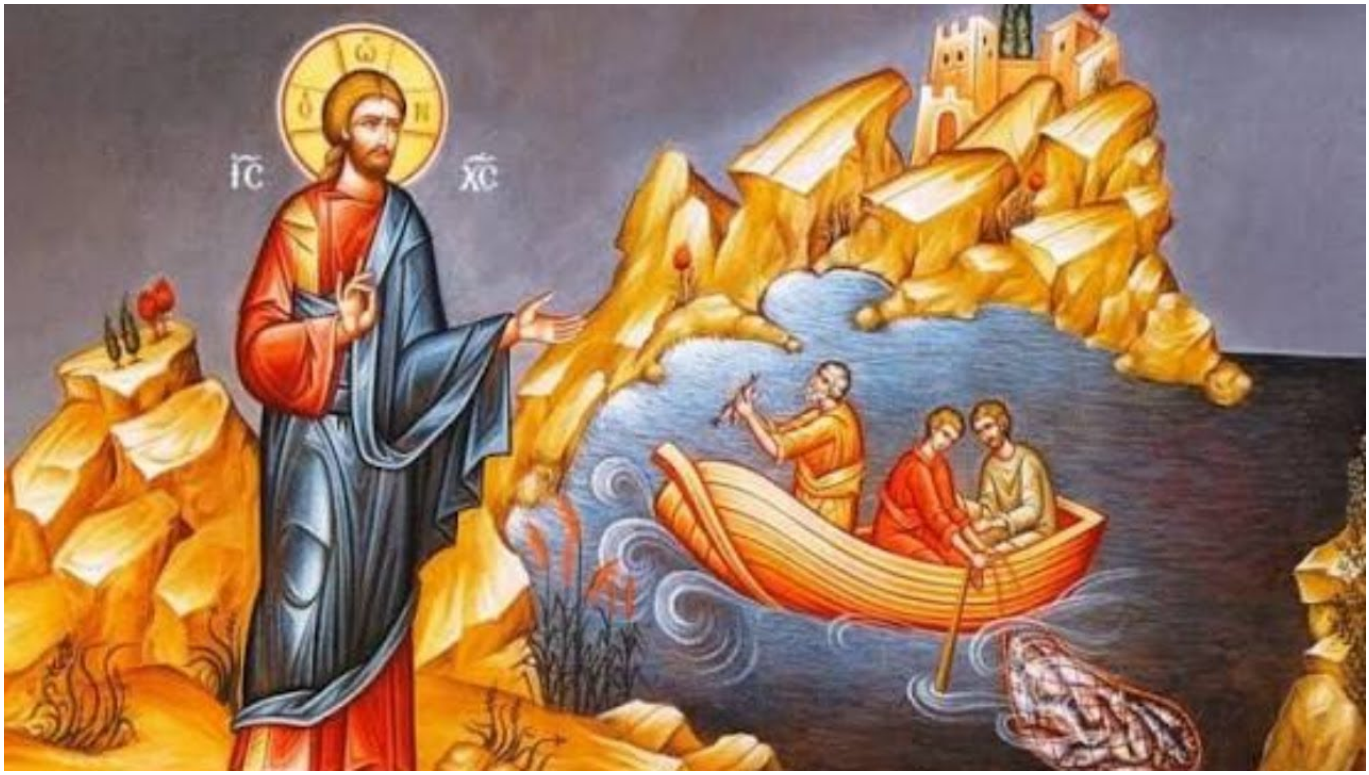

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΓΡΑΠΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Α΄ ΛΟΥΚΑ
Ἡ θαυμαστή ἁλιεία καί ἡ κλήση τῶν πρώτων μαθητῶν
(27 Σεπτεμβρίου 2026)

Ἀγαπητοί μου, ἀπὸ σήμερα –τέλη Σεπτεμβρίου– μέχρι τὰ Χριστούγεννα, οἱ εὐαγγελικὲς περικοπὲς ποὺ θὰ διαβάζουμε στὴν θεία Λειτουργία εἶναι παρμένες ἀπὸ τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιο. Ἡ πρώτη τῆς σειρᾶς αὐτῆς, ἀναφέρεται στὴν θαυμαστὴ ἁλιεία καὶ τὴν κλήση τῶν πρώτων μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ στὸ ἀποστολικὸ ἔργο.

Ὅπως μᾶς ἀφηγήθηκε ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, «καθὼς ὁ Ἰησοῦς στεκόταν στὴν ὄχθη τῆς λίμνης Γεννησαρέτ, εἶδε δύο ψαροκάικα στὴν ἄκρη τῆς λίμνης. Οἱ ψαράδες εἶχαν κατέβει ἀπ᾽ αὐτὰ καὶ ἔπλεναν τὰ δίχτυα. Ἐκεῖνος ἀνέβηκε σ᾽ ἕνα ἀπὸ τὰ ψαροκάικα, σ᾽ αὐτὸ ποὺ ἦταν τοῦ Σίμωνα, καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ τραβηχτεῖ λίγο ἀπὸ τὴν ξηρά. Κάθισε στὸ ψαροκάικο καὶ ἀπ᾽ αὐτὸ δίδασκε τὰ πλήθη. Ὅταν τελείωσε τὴν ὁμιλία του, εἶπε στὸ Σίμωνα: “Πήγαινε στὰ βαθιὰ καὶ ρίξτε τὰ δίχτυα σας γιὰ ψάρεμα”. Ὁ Σίμων τοῦ ἀποκρίθηκε: “Διδάσκαλε, ὅλη τὴ νύχτα παιδευόμασταν καὶ δὲν πιάσαμε τίποτε· ἐπειδὴ ὅμως τὸ λὲς ἐσύ, θὰ ρίξω τὸ δίχτυ”. Τὸ ἔριξαν κι ἔπιασαν πάρα πολλὰ ψάρια, τόσα ποὺ τὸ δίχτυ τους ἄρχισε νὰ σκίζεται. Μὲ νεύματα εἰδοποίησαν τοὺς συνεταίρους τους, ποὺ ἦσαν στὸ ἄλλο πλοῖο νὰ ἔρθουν νὰ τοὺς βοηθήσουν. Ἐκεῖνοι ἦρθαν καὶ γέμισαν καὶ τὰ δύο ψαροκάικα σὲ σημεῖο ποὺ νὰ κινδυνεύουν νὰ βυθιστοῦν. Ὅταν ὁ Σίμων Πέτρος εἶδε τί ἔγινε, ἔπεσε στὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ εἶπε: “Βγὲς ἀπὸ τὸ καΐκι μου, Κύριε, γιατί εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός”. Αὐτὰ τὰ εἶπε γιατί εἶχε κυριευτεῖ ἀπὸ δέος, αὐτὸς καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν μαζί του, γιὰ τὰ πολλὰ ψάρια ποὺ εἶχαν πιάσει. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τὰ παιδιὰ τοῦ Ζεβεδαίου, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη, ποὺ ἦσαν συνεργάτες τοῦ Σίμωνα. Ὁ Ἰησοῦς τότε εἶπε στὸ Σίμωνα: “Μὴ φοβᾶσαι, ἀπὸ τώρα θὰ ψαρεύεις ἀνθρώπους”. Ὕστερα, ἀφοῦ τράβηξαν τὰ ψαροκάικα στὴ στεριά, ἄφησαν τὰ πάντα καὶ τὸν ἀκολούθησαν».

Ὅπως ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ, ὁ Πέτρος, ἔκθαμβος ἀπὸ τὸ θαῦμα τοῦ Κυρίου, πέφτει στὰ πόδια Του. Αὐτὸς ὁ συγκλονισμός, ἦταν τὸ μεγαλύτερο θαῦμα στὴ προσωπικὴ ζωὴ τοῦ Πέτρου. Στὴ συνέχεια, ἀκολούθησε τὸ κάλεσμά του στὸ ἀποστολικὸ ἔργο, ὅπου μαζὶ μὲ τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη ἀποδεχόμενοι τὴν πρόσκληση ποὺ τοὺς ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς, παράτησαν τὰ πλοῖα τους καὶ τὰ ψάρια, καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

Ἐδῶ, ἀναδεικνύονται κάποια στοιχεῖα τῆς προσωπικότητας τῶν μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ ὅλους ὅσους θέλουν νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Κύριο. Καὶ αὐτὰ εἶναι ἡ ἁπλότητα τῆς καρδιᾶς καὶ ἡ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Χριστός, ζήτησε ἀπὸ τὸν Πέτρο νὰ ρίξει καὶ πάλι τὰ δίκτυα στὴ θάλασσα. Ὁ ἁπλὸς ψαρὰς τῆς Γεννησαρέτ, χωρὶς νὰ σκεφτεῖ τὸν κόπο, πρόθυμα ρίχνει τὸ δίχτυ, καὶ ὅταν βλέπει τὸ μέγεθος τοῦ θαύματος, πέφτει καὶ προσκυνεῖ τὸν Χριστό. Ἂν μελετήσουμε τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας θὰ διαπιστώσουμε ὅτι τὰ στοιχεῖα αὐτά, δηλαδὴ ἡ ἁπλότητα τῆς καρδιᾶς καὶ τὴν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, εἶναι κοινὰ σὲ ὅλους τοὺς ἁγίους. Αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἔχουμε ὅλοι μας ἀνάγκη προκειμένου νὰ μὴν χάσουμε τὸν προσανατολισμό μας μέσα στὸν ὠκεανὸ τῆς ζωῆς καὶ καταποντιστοῦμε ἀπὸ τὴν καθημερινότητα.

Ἀδελφοί μου, ἀφοῦ ὁ καθένας μας ἐγκαταλείψει τὴν φιλαυτία του, ἂς ἀκολουθήσει μὲ ἁπλότητα καρδιᾶς καὶ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη τὸν Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη